

Johann Heinrich Seelen von

**Memoria Viri Nobilissimi Et Experientissimi, Domini Caroli Sibeth, Medicinae
Doctoris ... Literis Consignata**

Lvbecae: Typis Io. Nic. Greenii, [1734?]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1797772929>

Druck Freier Zugang

Circa 80 Rostocker Philanthrop. Programme,
meist Festschälle in vorliegenden bürgerl. Familien besitz.

(Zinsv. u. d. nobilitierten Familien:

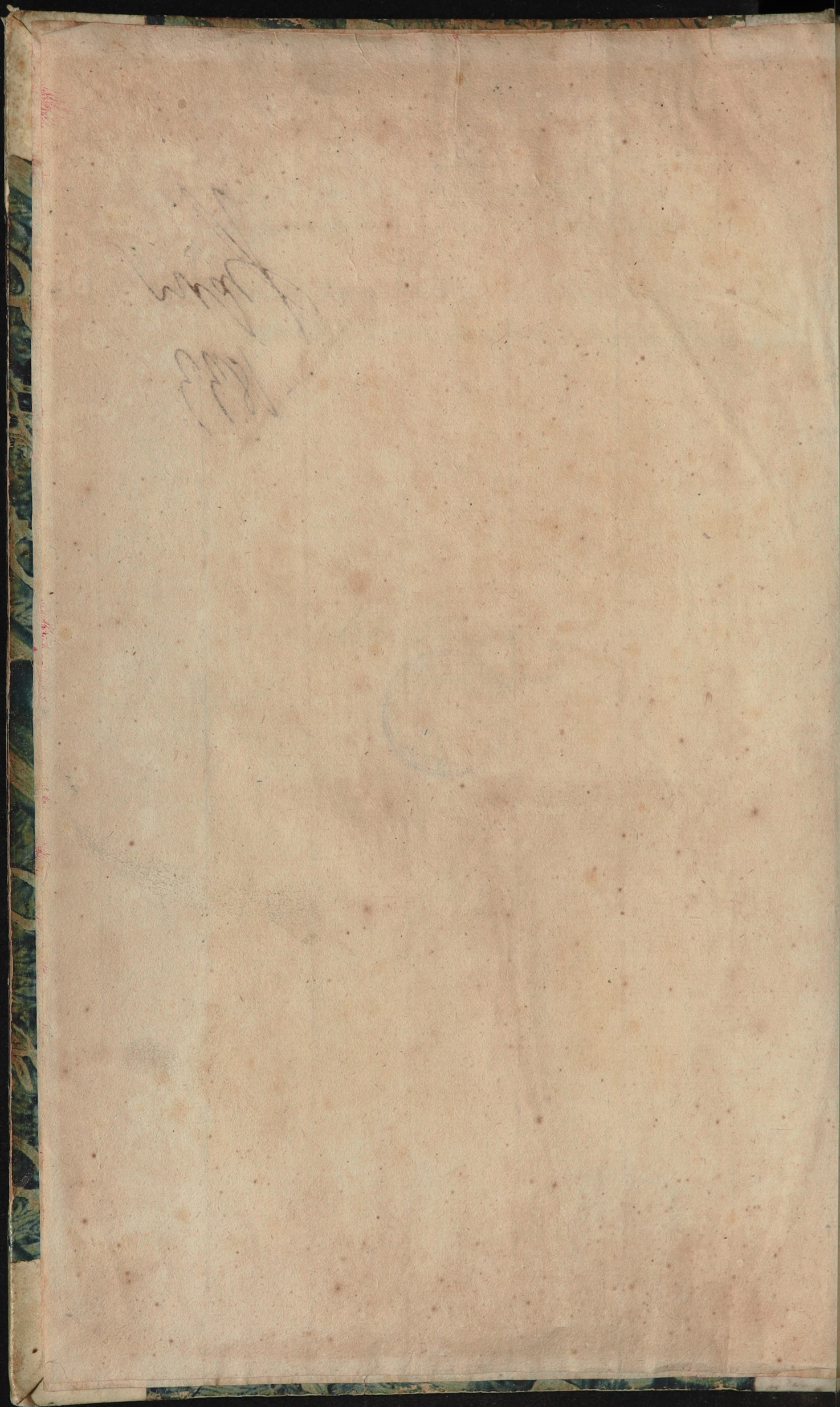
Nettelbladt, Preen, Quistorp, Schoepffer, Schuckmann)
u. a.

82 Stücke

Mk1b Gen - 40
2/3 II

9/1
Klein.
1833.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12/13.	14.	15.	16/17.	18.	19.	20.	21.	22.	23.	24/25.	26.	27.	28/29.	30.	31/32.	33.	34.
----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----	-----	--------	-----	-----	--------	-----	-----	-----	-----	-----	-----	--------	-----	-----	--------	-----	--------	-----	-----

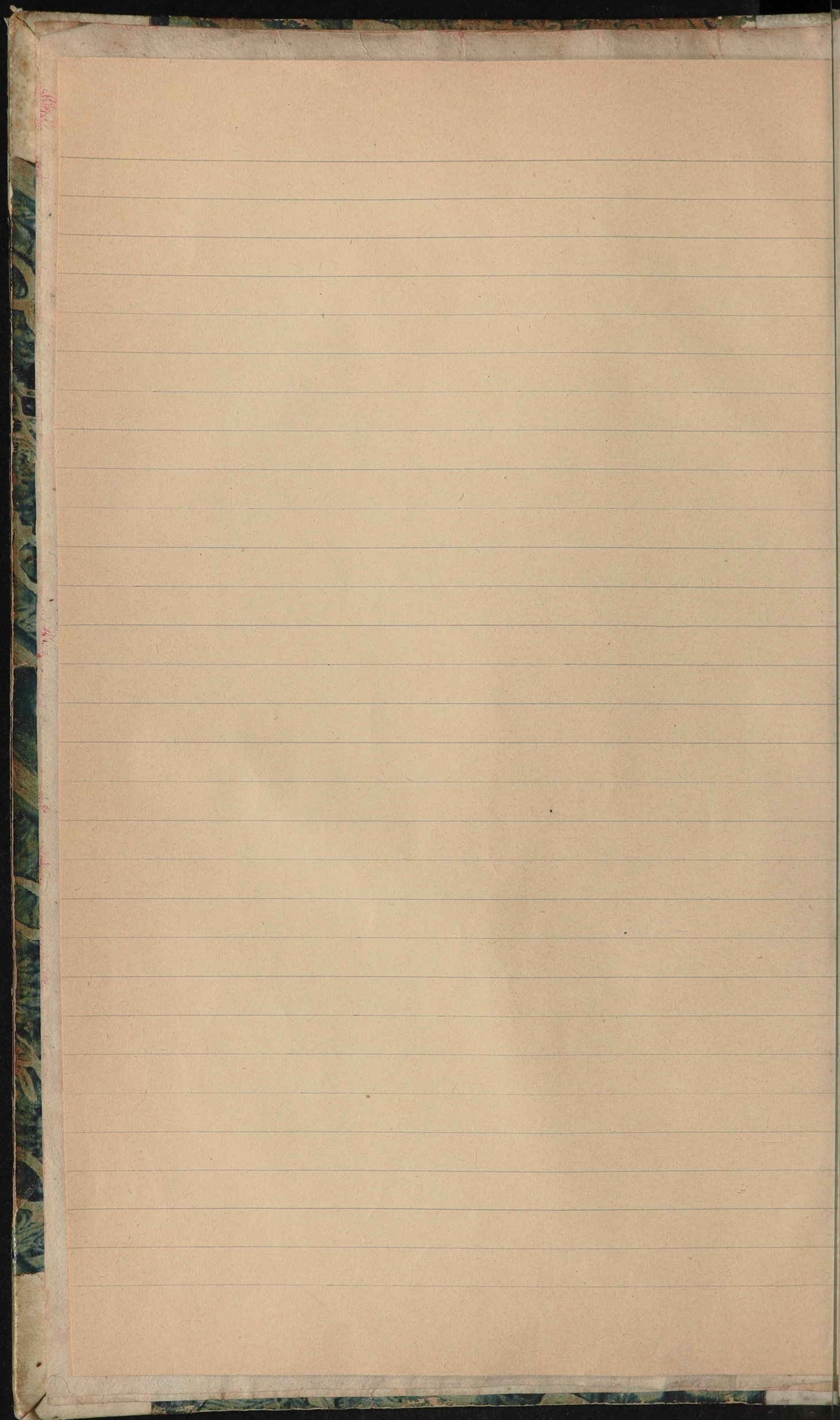
Leichenprogramme, alphabetisch geordnet
nach d. Namen d. gefeierten Person, nebst Sterbejahr.

L - Z

1. Quistorp, Anna Christina, geb. Lenthe. 1753
- 2/3. Luger, Johann Georg. 1748.
4. — — — (Vater). 1751.
5. Mantzel, Kaspar. 1735.
6. — , Maria Justine Margarete. 1742.
7. Schweder, Margarethe, geb. Meyer. 1728.
8. Meusling, Catharina Margareta verh. Pries. 1733.
9. Michelsen, Andreas. 1730.
10. Becker, Catharina Elisabeth, geb. Michelsen. 1744.
11. Michelsen, Christoph Andreas. 1746.
- 12/13. Jaddel, Isabe Dorothea, geb. Michelsen. 1745.
14. Müller, Karl Ludwig. 1761.
15. Nettelblatt, Heinrich [Vater] 1735.
- 16/17. — — [Sohn] 1761.
18. Neucranz, Anna Margareta. 1726
19. Niehenck, Joh. Balthasar. 1738.
20. Niemann, Johann. 1746.
21. — , Michael. 1729.
22. Oerthling, Joachim Felix. 1745
23. Meyer, Anna Maria, geb. Pauli. 1738.
- 24/25. Engelsen, Maria, geb. Paulsen. 1738.
26. Petersen, Johann Christian. 1766.
27. Prehn, Wilhelm. 1751.
- 28/29. Pries, Joachim Heinrich. 1763.
30. Quistorp, Hugo Theodor. 1732.
- 31/32. — , Johann Jakob. 1767.
33. — , Lorenz Gottfried. 1743.
34. — , Johannes Christian. 1722.

35. Rassow, Julius Friedrich. 1740
36. Redeker, Heinrich Rudolf. 1716.
37. Richter, David. 1753.
38. Danckwarth, Catharina Emerentia geb. Schaeffer. 1737.
- 39/40. Schaper, Johann Ernst. 1721
41. Scheffel, Heinrich Gustav. 1738.
- 42/43. Schmidt, Jonas. 1745.
- 44/45. Schoepffer, Johann Joachim. 1719.
46. Schuckmann, Heinrich. 1706.
47. Dörcks, Margaretha, geb. Schuckmann. 1731.
48. Schmidt, Isabe Margaretha, geb. Schwabe. 1743.
49. Zeidler, Anna Emerentia, geb. Schwartz. 1729.
50. Senst, Agneta Sophie, 1729.
51. — Hermann Peter. 1728.
- 52/53. Sibeth, Karl. 1734.
54. Sivers, Jakob. 1729.
55. Luger, Christine Elisabeth, geb. Spalding. 1746.
56. Spalding, Johann David. 1757.
57. — Thomas. 1743.
58. Burgmann, Anna Christina, geb. Stein. 1773.
59. Stein, Walthier. 1739.
60. Stever, Johann Kaspar. 1729.
61. — , Johann Valentin. 1755.
62. — , Theodor Matthens. 1735.
63. Stieber, Georg Friedrich. 1755.
64. Wetken, Catharina Margareta, geb. Stindt. 1743.
65. Stolte, Christian Rudolf. 1680-1731.
66. — — — 1711-1736.
Heinrich Christian. 1715-1736.
67. — , Peter. 1733.
68. Töppel, Margareta Catharina, verh. Oldenburg. 1774.

69. Verpoorten, Theodor. 1728.
70. Weiß, Margaretha Agnes, geb. von Heidenkopf. 1726.
71. Weidner, Johann Joachim. 1732.
72. Weiß, Gottfried. 1697.
73. Wetken, Johann Georg. 1716.
74. Wilde, Joachim. 1737.
75. Weidner, Johann Joachim. 1732.
76. Barnstorff, Anna Margaretha, geb. Willebrand. 1724.
77. Willebrand, Martin Albert. 1746.
78. Stein, Anna Dorothea, geb. Wolff. 1744.
79. Wolfraath, Dietrich Samuel. 1753.
80. Wulf, Catharina Margareta, verh. Stein. 1734.
81. Zaidler, Johannes. 1727.
82. Zinck, Johannes. 1732.

53.
MEMORIA
VIRI NOBILISSIMI ET EXPE-
RIENTISSIMI,
DOMINI
CAROLI
SIBETH,
MEDICINAE DOCTORIS
ET
PRACTICI CELEBERRIMI
EXCELLENTISSIMIQUE,
LITERIS CONSIGNATA

A
IO. HENR. A SEELEN,
SS. THEOL. LIC. ET GYMN. LVBECC. RECT.

LVBECAE.

TYPIS IO. NIC. GREENII, MAGNIF. SEN. TYPOGR.

magnum est in monumentis antiquis *FORTVNAE* nomen, & tam amplum ac splendidum, ut nullum queat esse amplius atque splendidius. Fortunam enim TVLLIVS (1) rerum humanarum dominam: PETRONIVS (2) rerum humanarum divinarumque potestatem dicere nulli dubitant, plures secum consentientes, & omnia a Fortuna deducentes (3), haud difficulter consecuti. Vnde Tempia ei dedicabant, quod, praeter alios, ANCV M MARCIVM et SERVIVM TVLLIVM Romae fecisse, constat: eam ubique invocabant (4): Nummos in honorem eius eudebant (5): imo Deam nominare (6), neutiquam verebantur. Qua in re quod nimium est, quod superstitiosum, quod irreligiosum, quis, dummodo sit homo prudens, etiam si ad sacra Christiana nondum accesserit, haud animadvertit? Documento esse poterit PLVTARCHVS, qui ea, qua pollebat, sapientia insaniae multarum gentium, cuncta a Fortuna derivantium, pro virili sese opposuit (7). Quam inquinata autem, corrupta & perdita reperitur de Fortuna apud priscos simulacrorum cultores doctrina, tam facile etiam in decantata illa *FORTVNA MEDICA*, cuius occasione mortui cheu! fortunati Medici, Viri nobilissimi, & experientissimi. DN. CAROLI SIBETH, Medicinae Doctoris & Practici excellentissimi celeberrimique, recordor, aliquid desiderabitur, nisi aequae circumspicte describatur, ac eam definivit ingens Academiae Iuliae ornamentum, LAVR. HEISTERVS, saeculi nostri Podalirius, quo iudice (8) nihil aliud est, quam rerum & circumstantiarum *Ἱεραπελίαν* ingredientium conspiratio in salutarem eventum, huiusque ex illis consecutio. Vti vero HIPPOCRATES forte primus est, qui Fortunae Medicae iniecit mentionem, ita etiam parvi eam aestimavit. AEgre enim tulit artis salutaris contemptorum iudicium, quo morbis liberati, Fortunae ope, non autem artis beneficio, evasisse dicuntur. Quae cacteroquin ad delineandam hanc Fortunam de pietate, de prudentia, de animo ac natura Medici pariter atque aegroti, huiusque fiducia, de providentia, de experientia, proferuntur in medium, ea nemo facile improbabat. At pius quisque detestabitur veterum gentium stultitiam, qua amuleta, incantationes, genios, fatum, astra, divinationem (9), et huius generis alia, ad Medicam Fortunam parandam perinepte retulerunt. Quare ab his omnibus etiam praedicando valde consilio abhorruit laudatus noster Medicus, cuius praematuram mortem iustis de causis dolemus. Hunc non fortunatum modo sigillatim Medicum iure appellamus, siquidem cuncta rite observavit, quae genuinam ac gentium nugis vacuam Fortunam Medicam pariunt, & partam iuvant, promovent, amplificant; sed fortunatum quoque generatim Hominem merito nuncupamus, siquidem fortunam, sensu Christiano sumtam, in hac mortalitate ducem habuit atque comitem, & tandem, adiuncta Ipsi divinitus summa piorum fortuna, eo per faustam transiit mortem, ubi perpetua dominatur felicitas. Hoc quam propitia veritate affirmem, Lector e rebus ad BEATVM pertinentibus, quas breviter recensere animus est, satis, credo, intelliget.

Initium fortunae SIBETHIANAE assigno honestissimae nativitati, qua DEFVNCTVS non in celebri solum civitate Rostochiensis an. 1700. d. 21. Iul. in lucem fuit productus, sed eos etiam accepit parentes atque maiores, quibus famae integrae & meritorum haud exiguum laudem nemo poterit reddere dubiam. Patrem enim veneratus est virum spectatissimum & artis suae peritissimum,

- (1) Or. pro M. Marcello c. 2. (2) Satyric. p. m. 47. edit. Lorich. (3) PLINIVS Hist. Nat. L. II. c. 7: *Huic omnia expensa, huic omnia feruntur accepta: et in tota ratione mortalium sola utramque paginam facit.*
 (4) l. c. *Toto mundo & locis omnibus, omnibusque horis omnium vocibus FORTVNA sola invocatur.*
 (5) Vid. EZECH. SPANHEMIVS de Praestant. & Vsu Numism. p. m. 102. 575. GVIL. du CHOVL de Veter. Roman. Relig. p. m. 181 sq. IAC. PERIZONII Dissertatt. Trias p. 159 sq. edit. Heinecc.
 (6) IVVENALIS Sat. X: *Sed te Nos facimus, Fortuna, DEAM, coeloque locamus.* (7) Libell. de Fortuna, T. II Opp. ubi inter alia p. 97 scribit: *Ὅθεν εἰ τὰ τῆς εὐβουλίας ἔργα, τῆς ΤΥΧΗΣ δικαιοσύνη εἶναι, ἔσω ΤΥΧΗΣ καὶ τὰ τῆς δικαιοσύνης καὶ τὰ τῆς σωφροσύνης. καὶ νῦν Δία τὸ κλέπειν, ΤΥΧΗΣ ἔσω, καὶ τὸ βαλάνιστομαῖν, καὶ τὸ ἀκολαζαίνειν, καὶ μεθέμενοι τῶν οἰκείων λογισμῶν, εἰς τὴν ΤΥΧΗΝ ἐαυτοὺς ἀφῶμεν, ὥσπερ ὑπὸ πνεύματι πολλῷ, κονισρὶον ἢ συρφετὸν ἐλαυνομένους, ἢ διαφερομένους. εὐβουλίας πείνουν μὴ οὔσης, ἔδὲ βουλὴν εἰκὸς εἶναι περὶ πραγμάτων, ἔδὲ θέλιν, ἔδὲ ζήτησιν τῶ συμφύροντι.* i. c. GVIL. XYLANDRO interprete: *Vnde fit, ut si FORTVNAE imputamus, quae consilii dexteritate praestantur, eidem etiam iustitiae & temperantiae opera sint imputanda: & furari mehercle, & marsupia defecare, & lascivire, FORTVNAE acceptum feretur. Denique nostris ratiocinationibus valere iussis, FORTVNAE totos nos trademus, quasi vento quodam instar pulveris aut quisquiliarum exagitatos atque dissipatos. Iam consilii dexteritate sublata, par est, neque considerationem ullam relinqui, neque investigationem utilitatis.*
 (8) Diff. de Fortuna Medica ad Hippocrat. de Loc. in Hom. Text. LVIII. sub fin. p. 6. Conf. quae de hac Fortuna disserit IO. HENR. MEIBOMIVS in pererudito Comm. in Iusurand. Hippocr. p. 201 sq. Utinam viderent lucem Dialogi de Fortuna Medicorum, quos ineditos reliquisset IO. FRID. LEOPOLDVM, Medicum quondam Lubecensem praestantissimum, e Programmate funebri Suanteniano cognovi! Quis dubitaret, quin huic argumento a tam erudito tamque excellenti viro lux fuisset allata?
 (9) Comp. IO. BEVEROVICII Idea Medicinae Veterum p. 11 sq. 175.

tissimum, NICOLAVM SIBETH, Amplissimi Senatus Rostochiensis Pharmacopolam, probata
 fide & industria permultis tam gratum, quam utilem; matrem, quae lectissimis virtutibus insignis,
 dum in vivis fuit, sexum sequiorem valde ornavit, CATHARINAM GERTRVDEM BAVERTS,
 sororem Matronae ornatissimae, haud ita pridem apud nos defunctae, MAGDALENAE ELI-
 SABETHAE HASEN, cuius in hac vrbe tam diu durabit laudis plena memoria, quam diu sta-
 bit aedificium, in gratiam Viduarum, in platea a S. Ioanne nomen sortita, ipsius sumtibus exstru-
 ctum. Avum paternum suspexit Virum admodum rever. & praeclariss. DN. HENRICVM
 SIBETH, Pastorem in Ducatu Mecklenburgico Marloviensem & Dioeceseos Ribbenitienfis Se-
 niolem meritissimum; aviam, Matronam nobilissimam, MARGARETAM GRIMMENSTEINS,
 NICOLAI filiam, ex inclita civitate Flensburgensi originem trahentem. Avo materno gavissus
 est Viro spectatissimo, NICOLAO BAVERT, Cive Lubecensi primario; avia, ELISABETHA
 LINDEMANNIA, IO ANNIS filia, Foeminarum, quae praedicari merentur, nulli secunda.
 Proavum paternum coluit Virum integerrimum, CAROLVM SIBETH, Civem & Mercato-
 rem Rostochienseni pereximium; proaviam, MARGARETAM, Viri nobiliss. prudentiss. & am-
 pliss. DN. CVNONIS SIBRAND, Senatoris Rostochiensis optime meriti, filiam, Matronam
 genuinarum virtutum muliebrum ornatu insignitam. Abavo paterno gloriari potuit Viro gene-
 roso & perquam strenuo, DN. HENRICO SIBETH, Equite Anglo, qui, dato Regiae militiae
 Suecicae nomine, ad Centurionis dignitatem, qua Narvae fuit conspicuus, ascendit, vxoremque
 habuit CATHARINAM FROSTERS, Foeminis illustribus, quae medio aevo Baronessae ho-
 noris causa appellari coeperunt, accensendam. En! auspicae nativitatis fortunam, quam prospe-
 rae educationis fortuna excepit. Noster enim aptus ad literarum studia mature deprehensus, ab
 ineunte aetate nactus est, qui viam Ipsi ad ea rite percipienda monstrarunt. Primis vero rudi-
 mentis privatorum praeceptorum opera imbutus, publicae Scholae patriae se porro formandum
 exhibuit, quae res peritissimorum magistrorum industria adiuto tam bene ac feliciter evenit, vt
 fortuna vsus Scholastica, Academica etiam ex voto frui potuerit. Hanc sibi primum concessam
 videbat an. 1718, quo anno civibus Academiae patriae fuit adscriptus. Animo autem ad studium
 Medicum adiecto, fortunae suae partem haud postreminam interpretabatur, quod praeceptor, is-
 que fidelissimus, Ipsi obtigerit D. GEORGIVS DETHARDINGIVS, Machaon quondam Ro-
 stochiensis, hodie sedem Regiam Danicam, Hafniam, condecorans, quo auspice Cursum Medi-
 cum absolvit, eodemque praeside quatuor vicibus in Collegio privato, nimirum an. 1719. m. Sept.
de Temperamento Sanguineo: m. Octob. *de Aetate Hominis tertia & quarta*: an. 1720. m. Febr.
de Secretione & Excretionem in genere: m. Octobr. *de Sensu & Motu locali* non sine laude dispu-
 tavit. Hoc vti successu peroptato factum, ita quoque studium, quo amantissimus Pater mate-
 riam Medicam cognitam Ipsi reddidit, fructu minime fuit destitutum. Augebatur haec for-
 tuna per Virum excellentissimum D. IO. ERN. SCHAPERVM, coniuncta cum Professoris
 Medicinae sparta Consilarii dignitate illustrem, qui horis privatis rationem faciendi & ad usum
 perducendi artem salutarem dexterrime Eum docuit. Praeparatus itaque in patria ad Medicam
 fortunam amplectendam, eiusdem magis magisque stabiliendae causa an. 1721 Lipsiensem quo-
 que & Halensem Academiam invisit, in qua postrema fortuna Ipsi Medica ea cepit incrementa,
 vt sub praesidio Viri fama super aethera noti, D. FRID. HOFFMANNI, Collegii Medici in
 Academia Fridericana Senioris, pro rostris laudabiliter defensa *Dissertatione Medica Inaugurali*
de Modo Historias Morborum recte consignandi & ad usum applicandi, memorati anni die XII
 Mai. Medicinae Doctor solenniter fuerit creatus. Hoc insignis ornamento iter ingressus est lite-
 rarium, idque in Belgium direxit. Nata hinc est fortuna, qua lustrare Ei licuit Academiam Lug-
 duno-Batavam, inque ea cum excellentissimis artis salutaris doctoribus ita colloqui, vt fructum
 inde amplissimum consequeretur. Eodem modo per aliquod temporis spatium Amstelodami vixit,
 vbi parta magni nominis Medicorum, RVYSCHII, COMMELINI, PAVLI, & aliorum;
 amicitia, nec non fidelis Viri artis secandi corpora peritissimi, D. SERMES, e cuius Collegio
 Anatomico privatissimo insigniter profecit, institutio commodum Ipsi attulit valde praedicandum.
 Anno sequenti 1722 in patriam, suorum iussu, reversus est, comitem nactus, non fictam illam
 Fortunam Reducem, cui superstitiosa antiquitas permultum tribuit, eandemque cultu improbando
 venerata est, sed divinam providentiam, qua duce incolumis ac sospes suis est redditus. Eiusdem
 auspiciis Lubecam nostram adiit, quae vti commorandi hospitium Ipsi concessit, ita Is quoque
 arte, quam didicerat, operam ei salutarem navare contendit, neque contendit solum, sed re vera
 etiam praestitit. Probe enim gnarus earum rerum, quibus vera Fortuna Medica absolvitur,
 illas religiose ac prudenter observans, ab hac tam parum fuit destitutus, quam certum est, quod
 magna conspicuus humanitate, iis quoque haud invitus operam suam addixerit, quorum res
 angusta domi obstat, quo minus artem medendi possint reddere lucrosam. Fortunae Medicae
 additam deinceps vidit fortunam coniugalem, quae tam magna, vt nemo facile iustum ei pretium
 possit statuere. Primus autem dies, quo huius fortunae particeps fiebat, erat trigessimus primus
 Ianuarii an. 1729, quo die Virginem nobilissimam optimarumque virtutum decore coruscantem,
 GERTRV-

GERTRVDEM ELISABETHAM, Viri nobiliss. & experientiss. DN. IO. IAC. STOLTER-
FOTHII, Medicinae Doctoris excellentissimi, & Poliatri quondam Lubecensis praeclarissime
meriti, relictam vnicam filiam, accepit coniugem, & talem quidem, qualem ipse potuit exop-
tare. Haec Eum fortunavit vna prole, quam non sine ingenti delectatione conspexit, filia
nempe, MAGDALENA ELISABETHA, an. 1732. d. 1. Sept. nata: & altera, cuius aspe-
ctu non fuit exhilaratus, licet partui vicinam reliquerit Vxorem, quam tenerrimo maritum amore
prosequenter intensissime vicissim dilexit. Atque hinc illae lacrymae, quae magna copia oborun-
tur moestissimae Viduae, quacum Socrus, Agnati, Cognati, & plures, dolenter conqueruntur,
liquidem opinione celerius amissum cernunt Maritum, Generum, Consanguineum, Affinem,
Amicum, Medicum dignum, qui fortunatam quoque senectutem attigisset. Sed huic fortunae
impedimento fuit lethalis morbus, cuius historiam Vir nobiliss. & experientiss. DN. IO. GERAR-
DVS WAGNER, Medicinae Doctor & Practicus celeberrimus, his consignavit verbis:
*Quod ad morbum mortemque τὰ ὅλη ἐν αἰσίοις exp. SIBETHI: senserat per quadriduum insignem
membrorum, cum sudoribus spontaneis, & coryzam mentientibus moliminibus, lassitudinem, quae
illum lecto affigebat, praeterquam quod de aliis praeter hac malis magnopere conquereretur.
Quinta vero die, quum noctem antecedentem habuisset valde grauem, meum petebat consilium.
Re proinde penitus explorata, febrem catarrhalem malignam (quam petechizantis indolis esse,
tum maculae in brachio scorbuticae lividum colorem subito adsciscentes, tum quod tuberculum e dente
molari carioso maxillae inferioris oriundum & extra cutem prominens carcinomatis colorem iam ali-
quamdiu induisset, vereri iubebant) non difficulter cognoscebam. His itaque indiciis medicinam
adcommodans, febris exacerbationem illius diei vespera fere nullam, cum miti admodum sequenti
nocte, experiebamur, sic ut alterius diei antemeridiano tempore mirifice sibi videretur leuatus.
Verum illius diei vespera recurrens paroxysmus notabilis, totam noctem vehementer turbans, maligni-
tatem morbi novis prodebat indiciis. De morbo proinde iunctis quoque viribus debellando, cogitabatur,
cuius tamen praecipua sauitia humano auxilio parum vel nihil reliquum fieri summo iam mane diei huius
anni XXI. monstrabat, Virumque optimum et amicum coniunctissimum paucis horis elapsis, accelerato
quidem, sed placido agone, mortalibus mihi que eripiebat. Imo vero eripiebat simul omnibus tristi hoc casu
perterritis iueunditatem, quae ex longiori Ipsius vita sine dubio redundasset. Ast hanc aegritudinem non
potest non imminuere, & tandem penitus auferre, Christiana recordatio coelestis fortunae, ad cuius
fastigium BEATVS ascendit. Haec nimirum est summa illa felicitas, ad quam pii adspirant,
Noster vero eandem iam impetravit. Imminente enim morte, animae, per sanctissimi epuli
haud ita pridem in Templo Mariano accepti, quo se in gratiam cum DEO rediisse firmiter cre-
debat, panaceam curatae, porro quaerebat medicinam, eoque fine Viri admodum rever. &
praeclariss. DN. M. IACOBI a MELLE, Senioris & Pastoris Mariani longe meritisimi, cui animae
curam commiserat, operam efflagitabat, qui, pro officii religione, aegrotantis mentem pio alloquio,
precibus, a decumbente ardenter simul fufis, & remediis sanctioribus e divino verbo petitis confir-
mare studuit, eundemque in ipso fere mortis articulo constitutum vnico salutis, quae perennis
est et nunquam desinit, auctori sancte commendavit. Quam fortunam, omnem reliquam
longissime post se relinquentem, cum paulo post fuerit adeptus, adeoque feliciter appulerit,
non in sic dictas Insulas fortunatas, in quibus esse campos Elysios, sive beatarum animarum
sedes, lepida gentium fabula est (10), sed in fortunatissimam regionem, in terram viven-
tium, vbi non caeca interdum Fortuna, verum ipsa aeterna Lux regnat; Christiana, qua polle-
tis, LVGENTES! prudentia me sperare iubet, fore, ut impetratam BEATO felicitatem neu-
tiquam inuideatis, modum potius dolori, iusto licet, statuatis, & nunquam patiamini Vos eo-
dem devinci.*

Quam libenter autem MOERENTIBVS paratum cupio levamentum, tam officiose
Vos, MAGNIFICI & ILLVSTRES DNN. CONSVLES, summe venerabilis DN.
PRAEPOSITE, generos. DN. DECANE, summe rever. atque excellentiss. DN.
SVPERINTENDENS, nobiliss. consultiss. & experientiss. DNN. SYNDICE ac DOCTO-
RES, admodum rever. atque praeclariss. DNN. SENIOR, PASTORES & SYMMY-
STAE, generos. nobiliss. prudentiss. & ampliss. DNN. SENATORES, PROTONOTA-
RIE ac SECRETARII, ut & cuncti, quibus BEATI praestantia fuit perspecta, rogo,
velitis exuvias SIBETHIANAS terrae hodie mandandas honorifico comitatu Vestro
dignari, sicque publice ostendere, quod DEFVNCTVM talem iudicetis, qualem
cognitum Eum habuistis. Fortunam hoc interpretatur MOESTA FAMILIA & ho-
nore animo semper gratisimo excipiendum. Hunc illa decenter promittit, & mecum
candide vovet, ut omnes ac singuli a terrestri transeat tandem ad multo meliorem

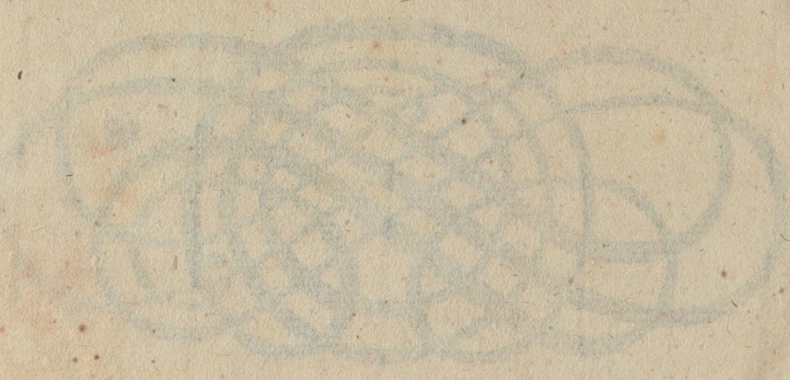
FORTVNAM COELESTEM!

P. P. Lubecae. d. III Februar. A. MDCCXXXIV.

(10) Vid. PLVTARCHVS in Vit. Q. Sertorii p. m. 572. T. I. Opp.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

NICOLAVM SIBETH, Amplissimi Senatus Rostochiensis Pharmacopolam, probata
 tria permultis tam gratum, quam utilem; matrem, quae lectissimis virtutibus insignis,
 fuit, sexum sequiorem valde ornavit, CATHARINAM GERTRVDEM BAVERTS,
 tronae ornatissimae, haud ita pridem apud nos defunctae, MAGDALENAE ELI-
 E HASEN, cuius in hac vrbe tam diu durabit laudis plena memoria, quam diu sta-
 n, in gratiam Viduarum, in platea a S. Ioanne nomen sortita, ipsius sumtibus exstru-
 m paternum suscepit Virum admodum rever. & praeclariss. DN. HENRICVM
 Pastorem in Ducatu Mecklenburgico Marloviensem & Dioeceseos Ribbenitienfis Se-
 issimum; aviam, Matronam nobilissimam, MARGARETAM GRIMMENSTEINS,
 filiam, ex inclyta civitate Flensburgensi originem trahentem. Avo materno gavissus
 tatissimo, NICOLAO BAVERT, Cive Lubecensi primario; avia, ELISABETHA
 NNIA, IO ANNIS filia, Foeminarum, quae praedicari merentur, nulli secunda.
 ternum coluit Virum integerrimum, CAROLVM SIBETH, Civem & Mercato-
 iensem pereximium; proaviam, MARGARETAM, Viri nobiliss. prudentiss. & an-
 CVNONIS SIBRAND, Senatoris Rostochiensis optime meriti, filiam, Matronam
 virtutum muliebrium ornatu insignitam. Abavo paterno gloriari potuit Viro gene-
 am strenuo, DN. HENRICO SIBETH, Equite Anglo, qui, dato Regiae militiae
 mine, ad Centurionis dignitatem, qua Narvae fuit conspicuus, ascendit, vxoremque
 THARINAM FROSTERS, Foeminis illustribus, quae medio aevo Baroneffae ho-
 pellari coeperunt, accensendam. En! auspicae nativitatibus fortunam, quam prospe-
 nis fortuna excepit. Noster enim aptus ad literarum studia mature deprehensus, ab
 te nactus est, qui viam Ipsi ad ea rite percipienda monstrarunt. Primis vero rudi-
 torum praceptorum opera imbutus, publicae Scholae patriae se porro formandum
 morum magistrorum industria adiuro tam bene ac feliciter evenit, vt
 Academica etiam ex voto frui potuerit. Hanc sibi primum concessam
 no civibus Academiae patriae fuit adscriptus. Animo autem ad studium
 e suae partem haud postremam interpretabatur, quod praeceptor, is-
 gerit D. GEORGIVS DETHARDINGIVS, Machaon quondam Ro-
 Regiam Danicam, Hafniam, condecorans, quo auspice Cursum Medi-
 praefide quatuor vicibus in Collegio privato, nimirum an. 1719. m. Sept.
 eo: m. Octob. de *Aetate Hominis tertia & quarta*: an. 1720. m. Febr.
 e in genere: m. Octobr. de *Sensu & Motu locali* non sine laude dispu-
 proptato factum, ita quoque studium, quo amantissimus Pater mate-
 n Ipsi reddidit, fructu minime fuit destitutum. Augebatur haec for-
 tissimum D. IO. ERN. SCHAPERVM, coniuncta cum Professoris
 ii dignitate illustrem, qui horis privatissimis rationem faciendi & ad vsum
 m dexterime Eum docuit. Praeparatus itaque in patria ad Medicam
 eiusdem magis magisque stabiliendae causa an. 1721 Lipsiensem quo-
 am invisit, in qua postrema fortuna Ipsi Medica ea cepit incrementa,
 super aethera noti, D. FRID. HOFFMANNI, Collegii Medici in
 nioris, pro rostris laudabiliter defensa *Dissertatione Medica Inaugurali*
rum recte consignandi & ad vsum applicandi, memorati anni die XII
 plenniter fuerit creatus. Hoc insignis ornamento iter ingressus est lite-
 direxit. Nata hinc est fortuna, qua lustrare Ei licuit Academiam Lug-
 cum excellentissimis artis salutaris doctoribus ita colloqui, vt fructum
 eretur. Eodem modo per aliquod temporis spatium Amstelodami vixit,
 Medicorum, RVYSCHII, COMMELINI, PAVLI, & aliorum,
 Viri artis secandi corpora peritissimi, D. SERMES, e cuius Collegio
 signiter profecit, institutio commodum Ipsi attulit valde praedicandum.
 atriam, suorum iussu, reversus est, comitem nactus, non fictam illam
 supersticiosa antiquitas permultum tribuit, eandemque cultu improbando
 providentiam, qua duce incolumis ac sospes suis est redditus. Eiusdem
 m adiit, quae vt commorandi hospitium Ipsi concessit, ita Is quoque
 eram ei salutarem navare contendit, neque contendit solum, sed re vera
 enim gnarus earum rerum, quibus vera Fortuna Medica absolvitur,
 observans, ab hac tam parum fuit destitutus, quam certum est, quod
 tate, iis quoque haud invitus operam suam addiderit, quorum res
 minus artem medendi possint reddere lucrosam. Fortunae Medicae
 rtunam conjugalem, quae tam magna, vt nemo facile iustum ei pretium
 item dies, quo huius fortunae particeps fiebat, erat trigessimus primus
 die Virginem nobilissimam optimarumque virtutum decore coruscantem,
 GERTRV-

